

Yazmin

Toen we Yazmin ophaalden, was ze niet veel meer dan een hoopje ellende. Ze was erg mager, haar vacht zag er slecht en dof uit en vooral haar bijna levenloze ogen zullen ons lang bijblijven.

Rating: Not Rated Yet

[Ask a question about this product](#)

Description

Het oorspronkelijke plan was dat Yazmin naar een opvangadres in Noord-Nederland zou gaan en tot onze vreugde hadden we iemand bereid gevonden haar daar naar toe te rijden. Maar soms gebeuren er opmerkelijke dingen. De chauffeur, die haar auto intussen al volgegooid had en ons in het zonnetje buiten op straat stond op te wachten, riep bij de aanblik van de hond verrast uit "oh, maar dat is Yazmin! Die staat toch op jullie site? Die vind ik zó leuk! Mag ik daar niet zelf op passen?" Eh, nou ja, eh, als je dat echt wilt? Het is in ieder geval sneller en het kost minder benzine dan haar naar het hoge Noorden te vervoeren. En met een whippetteefje als tijdelijke huisgenoot is dat misschien helemaal geen slecht idee... Een telefoontje naar de oorspronkelijke opvang en de boel was geregeld. Yazmin bleef bij haar oppasmoeder.

Het is altijd weer verbazingwekkend hoe snel een verwaarloosde windhond op kan knappen. Ria nam Yazmin overal mee naar toe, gaf haar goed eten, ging lekker wandelen en Roxy leerde Yazmin dat mensen eigenlijk best ok zijn. Het duurde ook niet lang of Yazmin begon heel anders uit haar ogen te kijken. Ze kwam ook een paar keer naar de wandeling en Kootwijk en zo kon iedereen zien wat een geweldig werk de opvangmoeder deed. Ze ontpopte zich ook tot een graag geziene tijdelijke buurtbewoner. Sommige burens waren zelfs zo onder de indruk dat ze spontaan een financiële bijdrage aan de dierenartskosten deden! Eén buurman werd zelfs lid van Voordewindhond.

Er was in eerste instantie maar weinig belangstelling voor Yazmin, maar op een goede dag was het toch raak: er belde een Duits echtpaar met zeeën van tijd en bovendien ook nog met enige afghanenervaring. De toekomstige eigenaren boekten een weekje vakantie in de buurt van Kootwijk en daar vond dan ook op een druilerige dinsdagochtend de kennismaking plaats. De vonk sloeg, zoals te verwachten, over en de beslissing was dan ook niet moeilijk. Wie het wel moeilijk had was de opvangmoeder. En dat is ook te begrijpen: zelfs als je weet dat een hond maar tijdelijk bij je is, dan hecht je je toch aan zo'n dier. Bij Ria en Piet was het niet anders: het afscheid was moeilijk. Gelukkig zijn de berichten van de nieuwe eigenaren meer dan veelbelovend. Yazmin heeft zich goed aangepast en geeft haar nieuwe mensen het gevoel dat ze er altijd al geweest is. Yazmin, we hopen je nog eens in Kootwijk te zien!